

[Hastrup.]

eneste — vil jeg gerne tillade mig. Ifølge boligforliget skal boligsikringsordningen alene gælde udlejningsejendomme. Samfundet som sådant vil næppe spare noget nævneværdigt ved denne begrænsning, for hvis man tager den skattepligtige lejeværdi som udgangspunkt for beregning af tilskud i henhold til boligsikringsordningen, vil kun de færreste parcellusejere kunne komme i betragtning; men alene bevidstheden om, at der for denne gruppe findes et sådant sikkerhedsnet, som kan træde i funktion og beskytte retten til at bevare den én gang valgte bolig, hvis uheld eller vanskeligheder skulle melde sig i tilværelsen, har en stor psykologisk betydning. Hertil kommer så de problemer, der vil opstå for de parcellusejere, som er mindrebedlede, og som nu vil komme til at miste deres rentestøtte eller driftstilskud uden at opnå den erstatning i kraft af boligsikringsordningen, som kommer til at gælde for udlejningsejendommene.

Forliget overlader det til folketingsudvalget at udforme boligsikringsordningens enkeltheder, herunder at afgøre spørgsmålet om, hvorvidt det skal være den skattepligtige indkomst, bruttoindkomsten eller et andet indkomstkriterium, der skal lægges til grund for beregningen af den overkommelige leje. Det er klart tilkendegivet, at boligsikringsordningen skal have et familiepoltisk sigte, forstået på den måde, at den skal kunne bidrage til at hjælpe familierne til boliger, som er tilstrækkeligt rummelige. Jeg anser det for rigtigt og retfærdigt, at børn ikke er gjort til et begreb, der i så henseende ophører ved 16 eller 18 års alderen, således at der kan tages hensyn til de familier, som har børn under fortsat uddannelse, eller som har forsørgerforpligtelser over for hjemmenværende handicappede børn. Det er også betydningsfuldt, at folke-, invalide- og selvpensionisterne indpasses i ordningen. Forskellen i boligudgiften skaber allerede i øjeblikket en betydelig forskel i levevilkårene for vore ældre medborgere, og denne forskel bør ikke øges under den forestående tilpasning af huslejeniveauerne.

Det er ikke muligt at tilvejebringe grundlaget for en boligløsning — selvfølgelig — som ikke kan udsættes for endda beretti-

get kritik. Boligproblemet er præget af store interesse modsætninger; tilgodeser man hensynet til den ene, tilsidesætter man næsten lige så automatisk hensynet til den anden, og alle vil aldrig kunne blive lige tilfredse. Når de politiske forhold tages i betragtning, og når der tages hensyn til den mangfoldighed af menneskelige forhold, der præger vort boligmarked, tror jeg imidlertid, at den aftalte løsning ligger meget nær ved den eneste mulige. Det vigtigste er, at der nu er truffet beslutning om en afgørende ændring af de sidste 25 års boligpolitik, og at vi er på vej fra en perspektivløs restriktions- og reguleringspolitik over i en opsparings- og produktionsfremmende vækstpolitik, som bygger på 3 afgørende forudsætninger, nemlig at boligen anerkendes som et socialt gode, at boligen produceres under de samme frie konkurrencebetingelser som alle andre forbrugsgoder, og at boligen skal være noget, det enkelte menneske og den enkelte familie i øget udstrækning skal have mulighed for at komme til at eje.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Fortsættelse af forhandling om boligministerens redegørelse for den indgåede boligaftale.*

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ejendomsskyld til staten.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom.